

РЕШЕНИЕ

№ 18091

гр. София, 28.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10862** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ във вр. с чл. 145 от АПК.

Образувано е по жалба на Р. Р., гражданин на У., роден на 28. 07. 1979 г. с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 18, ап. 117, чрез адв. Т. Л., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, кантора 1 и 2, срещу Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364 р – 23355/27. 09. 2024 г., постановен от „за“ директор на дирекция „Миграция“ МВР.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, на материалния закон и на целта на закона. Жалбоподателят счита за неправилен изводът на административния орган, че представеното от него свидетелство за раждане е подправен документ. Твърди, че представеният документ не е подправян, променян в текстовата или цифровата си част, не са правени поправки, зачерквания или заличавания по него. Този документ е във вида, в който е бил издаден. Претендира разноси по списък. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Л..

Ответникът – директор на дирекция „Миграция“, чрез юрисконсулт Т. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и потвърждаване на издадения отказ. Както експертизата в административното производство, така и приетата експертиза в съдебното производство доказват, че свидетелството за раждане е третирано по химически път, с което са заличени индивидуални данни в него и като цяло същото е подправено, тоест е налице хипотезата на чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ. По тези съображения счита отказа за законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление с рег.№538200 – 11634/12. 06. 2024 г. за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България, подадено от Р. Р., на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, съобразно която разпоредба, разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците от български произход.

Заявлението е подадено при спазване на изискванията на чл. 34, ал. 2 от ППЗЧРБ, не по – късно от два месеца преди изтичане на разрешенния срок за пребиваване.

Към заявлението са приложени изискуемите документи съгласно чл. 34, ал.1 и чл. 35, ал. 1 от ППЗЧРБ, включително и нотариално заверено копие на легализирано и преведено свидетелство за раждане серия III – КИ с № 367155, издадено на Р. Р., роден на 28. 07. 1979г.

Това свидетелство за раждане е изпратено за експертно становище относно автентичността на документа. Изготвена е експертна справка с рег.№82/20.06.2024г. по описа на ОДМВР – Б., заключението на експерта е, че се пораждат съмнения за третиране /заличаване и разминаване/ с химични разтвори на първоначално нанесените данни в свидетелството за раждане и се допуска, че по представения документ първоначално нанесените данни са подправени.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно, компетентно и обосновано. Вещото лице е изследвало Свидетелството за раждане на Р. А. Р. в оригинал, серия III – КИ № 367155. Дало е заключение, че бланката е истинска, но са установени следи от химическо третиране по цялата площ на документа с цел заличаване на първоначално нанесената ръкописно персонална информация, проявени в наличие на матови петна в някои участъци, нарушаване и заличаване на защитната фонова мрежа, особено в областта на положения подпис, следи/остатъчни щрихи/ от първоначално/предходно нанесена ръкописно персонална информация. Направен е извод, че върху документа, обект на експертизата е извършена интервенция с цел изменение на първоначалното съдържание и документът е подправен. Предоставеното за изследване Свидетелство за раждане на името на Р. А. Р., серия III – КИ № 367155 е подправен документ.

От правна страна : Жалбата е допустима, подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Ответникът постановил отказа е компетентен орган, което е видно от чл.34 и следващите от ППЗЧРБ, където е разписана процедурата, която започва със заявление, което се подава пред дирекция „Миграция“, поради което изрично в чл.57 от ППЗЧРБ е посочено, че директорът на дирекция „Миграция“ или упълномощени от него лица разглеждат и се произнасят по заявленията. По делото е представена Заповед № 5364з – 3498/18. 09. 2024 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“, с която е определен заместник – директора на дирекция „Миграция“ да замества директора в периода от 21. 09. 2024 г. до 29.09.2024г., включително и на датата , на която е издаден процесния отказ.

В производството няма допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Актът е мотивиран, изяснени са релевантните обстоятелства.

Няма спор и касателно описаната хипотеза на приложената правна норма- чл.26, ал.9 от ЗЧРБ разписва, че се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени. Документът, въз основа на който се претендира предоставяне на право на постоянно пребиваване заради българския произход е Свидетелството за раждане серия III – КИ № 367155. Същото е представено от жалбоподателя с цел доказване на българския произход. Това свидетелство обаче е подправен документ,

установено както с експертизата на ОДМВР – Б., така и със съдебно – техническата експертиза, приета в хода на съдебното производство.

Следователно, към заявлението е представен подправен документ, с оглед на което отказът е материално законосъобразен на основание чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ.

Не е налице противоречие с целта на закона, доколкото удостоверяване на релевантни факти с документи, които са подправени не е законосъобразно, допустимо и предвидено от закона поведение.

С оглед изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли като се присъди юрисконсултско възнаграждение от 100.00 лв. на ответника по чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Р. Р., гражданин на У., роден на 28. 07. 1979 г. с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 18, ап. 117 срещу Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364 р – 23355/27. 09. 2024 г., постановен от „за“ директор на дирекция „Миграция“ МВР.

ОСЪЖДА Р. Р., гражданин на У., роден на 28. 07. 1979 г. с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 18, ап. 117 да заплати на дирекция „Миграция“ МВР сумата от 100.00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

Съдия: